

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. - ΠΛΗΣΙΟΣΑΥΡΟΣ Ο ΜΑΚΡΟΤΡΑΧΗΛΟΣ

ΕΓΓΡΑΠΕΔΑ

Ἐργάτης παραπατήσας ἔπειδεν ἀπὸ τῆς τοίτης ὁροφῆς τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη. Τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἥν οἱ διαβάται ἀνεγείρουσιν αὐτὸν γυνὴ τις ἐσπεύσει κρατοῦσα ποτήριον ὕδατος.

Ο τραυματίας ἀποβλέψας πρὸς τὴν πρόσθιμον γυναῖκα μετὰ λοξῶν βλέμματος εἶπε:

— Δέν μου λές, κυρά μου, ἀπὸ ποιὸ πάτωμα πρέπει νὰ πέσῃ κανεὶς διὰ νὰ του φέρουν ἔνα ποτηράκι κραδί;

* *

Δύο φίλοπόται δειπνοῦσιν. Ὁ ὑπηρέτης κομίζει φιάλην μεστὴν κόνεως καὶ ἀοάχνης. Δοκιμάζουσι τὸν οἶνον διὰ νὰ εὑρῶσι τὴν ἡλικίαν του, καὶ ἡ φιάλη κενοῦται ταχέως.

— Λύτη ἡ φιάλη εἶναι τούλαχιστον δεκαπέντε ἑτῶν, εἰπεν ὁ πρῶτος.

— Ἀχ! ἐστέναξεν ὁ δεύτερος, εἶναι πολὺ μικρά ἀναλόγως τῆς ἡλικίας της.

* *

Ἐκεῖνος ἐν τῇ παραφορᾷ τοῦ ἔρωτος του.

— Διὰ νὰ ζησωμεν μαζὶ, θὰ ἐθυσίαζα μετὰ χαρᾶς τὰ πάντα καὶ τιμᾶς καὶ τίτλους καὶ περιουσίαν. . .

Ἐκεῖνος — Καὶ τότε τί θά μου μείνῃ;

ΣΤΙΓΜΑΙ·ΤΕΡΨΕΩΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Στὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς
τὴν πλειονοφύλιαν
ἐγώ την ἔχω.

Στοὺς κόλπους μου κάθε λογῆς
ἔμψυχων ἀπεισίαν
ἐμπεριέχω.

Ἐκ τῶν ἐπτα στοιχείων μου
ἄντακόψης τρία,
εὐθὺς θὰ μεταμορφωθῶ
όν τοῦ Λώτ κυρία.

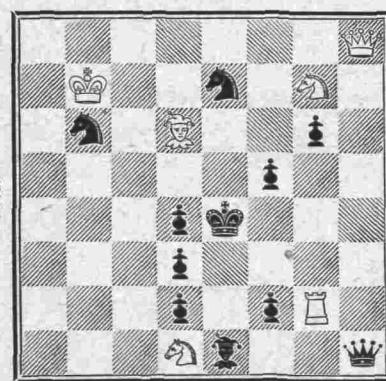
ΣΥΝΘΕΣΙΣ

.η.—ά. ε. η—ού. ἐ—ε.. δ. ε. ο.—ού. ἐ^τ
.ε. αιδ. ε. ο.

Νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ στιγμαὶ διὰ
τῶν καταλλήλων συμφώνων.

ΓΡΙΦΟΣ

	κ	η
Tῆς ἀρετῆς σου	δ'	η
	τ	η
a βεδεῖς ὅτ' αἰρων.	η	

Τὰ λευκὰ παιζούν καὶ κάμνουν mat εἰς τρεταὶ κινήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δ. Π. δικηγόρον εἰς Λάρισαν. Τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Σου ἔτους δὲν εἶνε δύνατόν νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅπως σᾶς πέμψωμεν· ὀλίγιστα ὑπῆρχον μόνον καὶ ἔξιντληθισαν. Εάν ἐπιθυμῆτε ὀλόκληρον τὸ Β' ἔτος, δυνάμεθα νὰ σᾶς προσηθεύσωμεν ἀντὶ 5 δρ.

W. G. T. Severin. Εὔχαριστοῦμεν διόδια καλὰ γράφετε διὰ τὸ «Ἀττικὸν Μουσεῖον», καὶ ἵτο ἐπόμενον διόδιον παρηκολούθησαν τὰ δύο ἐκδοθέντα ἔτη, πλειστας δὲ ἐπιστολὰς λίαν κολακευτικάς ἐλάδομεν ἐκ τῶν παλαιῶν συνδρομητῶν διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκδόσεως.

E. II. Μελίτην. Ἐπιστολὴ σᾶς ἐλόφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐνεργείας σᾶς. Τὸ φύλλον ἐστάλη ἐκ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως. A. N. Gravure sur bois, Paris. R. H. Hamburg.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἦδων ἐπενεχθεισῶν μεταρρυθμίσεων περὶ τὴν ἐκδόσιν ιδίᾳ δὲ τοῦ χάρτου καὶ τῶν πρωτοτύπων Ἐλληνικῶν εἰκόνων, πναγκάθημεν ν' αὐξῆσωμεν τὴν συγδρομὴν τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου». Ἐλπίζομεν δὲ διό δὲν θὰ δυσανεδηπόθωμεν ἔνεκα τούτου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ, οἵτινες ἄλλως θὰ λαμβάνωσιν ἔργον ἀντάξιον ἀντὶ τῆς ἐλαχίστης ταύτης συνδρομῆς.

Ἐκαστον ἔτος τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» ἀρχεται τῷ 10 Ιουνίῳ 1890· ὥστε πᾶσαν οἰαδὴποτε ἐποχῇ τοῦ έτους ἥθελεν ἐγγραφῆς συνδρομητῆς, θὰ καταβάλῃ ὀλόκληρον τὴν συνδρομὴν, εἴτε ἐποίησεν ἔξαρτον, καὶ θὰ λαμβάνῃ ἄπ' ἀρχῆς τὰ προεκδοθέντα φιλλάδια.